

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΕΥΤΥΧΙΑ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΖΟΥΦΡΑ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α1-ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ης Διδασκαλίας-ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

15/12/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ης Διδασκαλίας-ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

22/12/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αποσκοπεί στη βελτίωση του εκπαιδευτικού τους έργου και κατ' επέκταση της ποιότητας του παρεχόμενου διδακτικού, παιδαγωγικού και υποστηρικτικού έργου στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Έχει πρωτίστως αναστοχαστικό και διαμορφωτικό χαρακτήρα, θέτοντας στο επίκεντρο την αυτοβελτίωση του εκπαιδευτικού και τη συνεχιζόμενη και ολιστική επαγγελματική του εξέλιξη [ΚΥΑ αριθμ.9950/ΓΔ5/27-1-2023 (ΦΕΚ 388)]. Η παρούσα αξιολόγηση της εκπαιδευτικού/υποδιευθύντριας (ΠΕ70) κ. Λαδοπούλου-Τζούφρα Ευτυχίας (ΠΕ70) εστιάζει στο πεδίο Α1, όπου περιγράφεται η διδασκαλία της στη γενική και ειδική διδακτική των γνωστικών αντικειμένων. Η συνάντηση προετοιμασίας, μεταξύ αξιολογήτριας-Συμβούλου Εκπαίδευσης κ. Παπαγεωργίου Αικατερίνης και αξιολογούμενης/υποδιευθύντριας (ΠΕ70) κ. Λαδοπούλου-Τζούφρα Ευτυχίας, πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 3/12/2025 και ώρα 13.15', στο 7ο Δημοτικό Σχολείο Βέροιας. Συζητήθηκαν θέματα αναφορικά με τις παρατηρήσεις δύο διδασκαλιών που αφορούν τη γενική και ειδική διδακτική των Εργαστηρίων Δεξιοτήτων και των Φυσικών ΣΤ' τάξης. Ειδικότερα, συζητήθηκαν η διαδικασία της αξιολόγησης, τα κριτήρια, η εστίαση, η μεθοδολογία, οι πρακτικές και τα εργαλεία, η ανατροφοδότηση του γνωστικού αντικείμενου, οι ιδιαιτερότητες του μαθητικού δυναμικού του ΣΤ1' τμήματος και της σχολικής μονάδας, απορίες και προβληματισμοί της εκπαιδευτικού. Η απόφαση πάρθηκε, από κοινού, να πραγματοποιηθεί η 1η διδασκαλία τη Δευτέρα 15/12/2025 και ώρα 10.45' (4η διδακτική ώρα), στο 7ο Δημοτικό Σχολείο Βέροιας για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση της αξιολογούμενης έγινε η επιλογή του θέματος των Εργαστηρίων Δεξιοτήτων: "Ενδιαφέρομαι και Ενεργώ – Κοινωνική Συναισθήση και Ευθύνη. Θεματική

ενότητα: Ενσυναίσθηση – Κατανόηση των αναγκών των άλλων. Τίτλος: «Μπαίνω στα παπούτσια του άλλου». Η 2η διδασκαλία αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί τη Δευτέρα 22/12/2025 και ώρα 10.45' (4η διδακτική ώρα), στο 7ο Δημοτικό Σχολείο Βέροιας για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση της αξιολογούμενης έγινε η επιλογή του μαθήματος: Κεφάλαιο 9ο: «Ηλεκτρομαγνητισμός», 1η Υποενότητα: «Ο μαγνήτης», στο ΣΤ1' τμήμα, όπου η αξιολογούμενη διδάσκει ως υπεύθυνη δασκάλα του τμήματος. Κατά την παρακολούθηση των διδασκαλιών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω: Προετοιμασία και εξέλιξη της διδασκαλίας: Οι δύο διδασκαλίες έλαβαν χώρα στην αίθουσα του ΣΤ1' τμήματος του σχολείου. Η προετοιμασία των δύο διδασκαλιών κρίνεται ιδιαίτερα επαρκής, συστηματική και παιδαγωγικά τεκμηριωμένη. Στην πρώτη διδασκαλία με τον τίτλο «Μπαίνω στα παπούτσια του άλλου» διαπιστώθηκε σαφής σύνδεση με τα Προγράμματα Σπουδών και τη διαθεματική προσέγγιση. Οι στόχοι ήταν διατυπωμένοι με ευκρίνεια (προβολή στον πίνακα με power point) και τα παιδιά γνώρισαν εξαρχής το θέμα, τις δραστηριότητες που θα ακολουθούσαν για τη διερεύνηση των συναισθημάτων και την κατανόηση των ιδιαίτερων δεξιοτήτων. Η επιλογή της θεματικής της αναπηρίας βασίστηκε σε προϋπάρχουσες δράσεις (επίσκεψη σε Ειδικό Σχολείο, προηγούμενες δραστηριότητες), γεγονός που ανέδειξε την αξιοποίηση των πρότερων γνώσεων και εμπειριών των μαθητών/τριών. Η χαρτογράφηση εννοιών μέσω ψηφιακού εργαλείου (Coggle.it) λειτούργησε ως αποτελεσματικός μηχανισμός ανάκλησης πρότερων γνώσεων και νοητικής οργάνωσης. Κεντρικό στοιχείο αποτέλεσε το βιωματικό παιχνίδι ρόλων με προσομοίωση διαφορετικών μορφών αναπηρίας, το οποίο υλοποιήθηκε με σαφή δομή, διαβαθμισμένα στάδια και ρητούς κανόνες. Η ομαδοσυνεργατική εργασία, με κατανομή ρόλων και αλληλεξάρτηση των μαθητών/τριών, ενθάρρυνε τη συνεργασία, την επικοινωνία και την ενσυναίσθηση. Οι μαθητές/τριες συμμετείχαν ενεργά και ισότιμα σε ετερογενείς ομάδες εργασίας. Η εκπαιδευτικός υιοθέτησε ρόλο εμπυχωτή και καθοδηγητή, παρεμβαίνοντας διακριτικά με ερωτήσεις αναστοχασμού («Πώς ένιωσες;», «Τι σε δυσκόλεψε;») και όχι με άμεση παροχή απαντήσεων, στοιχείο που ενίσχυσε τη βιωματική μάθηση και τη συναισθηματική εμπλοκή των μαθητών/τριών. Η ομαδική εργασία στο φυλλάδιο εργασίας έδωσε το έναυσμα για διαμαθητικό διάλογο και εμβάθυνση των συναισθημάτων. Παρατηρήθηκε θεματική αλληλουχία και ευδιάκριτη συνοχή των δραστηριοτήτων. Οι μαθητές/τριες καλλιέργησαν ποικιλία δεξιοτήτων, χειραπτικές, κιναισθητικές, συναισθηματικές, συνεργασίας, επικοινωνίας. Η κατανόηση της ιδιαίτερης κατάστασης ολοκληρώθηκε με την προβολή βίντεο και την εμβάθυνση σε θέματα αναπηρίας, όπως οι άτυπες μορφές λόγου που πολλές φορές υποδηλώνουν έλλειψη σεβασμού με λανθάνοντα τρόπο. Το τέλος της διδασκαλίας σφραγίστηκε με σχετικό τραγούδι στη νοηματική που εκτέλεσαν όλα τα παιδιά. Ιδιαίτερα θετική κρίνεται η πρόβλεψη διαφοροποιημένων μορφών αξιολόγησης (e-class, φύλλα εργασίας πολλαπλής επιλογής) για μαθητές/τριες με μαθησιακές ή κοινωνικές δυσκολίες. Στη δεύτερη διδασκαλία με τον ευφάνταστο τίτλο «Μαγνήτης – Η μαγεία της έλξης και απώθησης», η προετοιμασία χαρακτηρίστηκε από συμβατότητα με το Αναλυτικό Πρόγραμμα των Φυσικών Στ' Δημοτικού. Η εκπαιδευτικός είχε προετοιμάσει κατάλληλο υλικότεχνικό εξοπλισμό, διάφορα αντικείμενα- μαγνήτες, συνδετήρες, ξύλο, πλαστικό, σίδηρο, αλουμίνιο, χαλκό, χρυσό, ασημί, φύλλα εργασίας, πειραματικά υλικά και ψηφιακά εργαλεία (Genially, Canva, Φωτόδεντρο), ενώ οι στόχοι ήταν ρεαλιστικοί και μετρήσιμοι. Η αφόρμηση με τον «κρυμμένο μαγνήτη» λειτούργησε ως ισχυρό κίνητρο μάθησης και ενεργοποίησε τις πρότερες γνώσεις και υποθέσεις των μαθητών/τριών. Η διερευνητική και πειραματική μάθηση υλοποιήθηκε με σαφή δομή και διαβάθμιση δυσκολίας, επιτρέποντας στους/στις μαθητές/τριες να οικοδομήσουν τη γνώση μέσα από παρατήρηση, πειραματισμό και εξαγωγή συμπερασμάτων. Η επαλήθευση ή αναίρεση των αρχικών εικασιών προκάλεσε τη γνωστική σύγκρουση των παιδιών για τη συμπεριφορά των μαγνητών. Η ομαδοσυνεργατική εργασία με κατανομή ρόλων (παρατηρητής, καταγραφέας, παρουσιαστής) ενίσχυσε δεξιότητες συνεργασίας, υπευθυνότητας και επικοινωνίας, οι οποίες αποτελούν ρητά επιδιωκόμενα μαθησιακά αποτελέσματα στο πλαίσιο της σύγχρονης εκπαιδευτικής πράξης. Οι μαθητές/τριες συμμετείχαν ενεργά και ισότιμα σε ετερογενείς ομάδες εργασίας. Η αξιολόγηση ήταν διαμορφωτική κατά την εξέλιξη της διδασκαλίας. Η εκπαιδευτικός λειτούργησε ως καθοδηγητής και εμπυχωτής, υποστηρίζοντας τους/τις μαθητές/τριες με στοχευμένες ερωτήσεις και παρεμβάσεις, χωρίς να περιορίζει την αυτενέργεια και την κριτική και δημιουργική τους σκέψη. Η πρακτική αυτή ανταποκρίνεται στο πνεύμα των αρχών της παιδαγωγικής για ενίσχυση της ενεργού μάθησης και της γνωστικής αυτονομίας των μαθητών/τριών. Η ανατροφοδότηση ολοκληρώθηκε με ερωτήσεις ανακεφαλαίωσης μέσα από ψηφιακό κουίζ και ερωτήσεις αυτοαξιολόγησης για τη διαδικασία της μάθησης της νέας γνώσης. Η ανάθεση για την κατ'οίκον εργασία, τροφοδότησε τη μεταγνωστική διαδικασία για το «τι έμαθαν» και «πώς το έμαθαν». Η ύπαρξη εναλλακτικών λύσεων σε περίπτωση μη λειτουργίας του διαδικτύου κατέδειξε υψηλό επίπεδο παιδαγωγικού σχεδιασμού και ετοιμότητας. Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Και στις δύο διδασκαλίες εφαρμόστηκαν σύγχρονες, μαθητοκεντρικές διδακτικές προσεγγίσεις με έμφαση στη βιωματική, διερευνητική και ομαδοσυνεργατική μάθηση. Στην πρώτη διδασκαλία, η χρήση του βιωματικού παιχνιδιού ρόλων με προσομοίωση διαφορετικών μορφών αναπηρίας αποτέλεσε εξαιρετικό παράδειγμα μάθησης μέσω εμπειρίας, στοιχείο που ανταποκρίνεται στις αρχές της κοινωνικοπολιτισμικής θεωρίας μάθησης (Vygotsky), σύμφωνα με την οποία η γνώση οικοδομείται μέσα από κοινωνικές αλληλεπιδράσεις και εμπειρίες. Η ψηφιακή χαρτογράφηση εννοιών (Coggle.it) λειτούργησε υποστηρικτικά στη γνωστική οργάνωση και στην ανάκληση πρότερων γνώσεων. Η σταδιακή εξέλιξη του παιχνιδιού ενίσχυσε τη μάθηση μέσω εμπειρίας (Kolb) και τη

συναισθηματική νοημοσύνη των μαθητών/τριών (Goleman). Οι σαφείς οδηγίες και η απουσία ανταγωνισμού ενθάρρυναν τη συνεργασία και τη συναισθηματική εμπλοκή των μαθητών/τριών στα επίπεδα της ενσυναίσθησης. Ο αναστοχασμός μέσω φύλλων εργασίας και συζήτησης στην ολομέλεια υποστήριξαν τη βαθύτερη κατανόηση και τη μεταγνωστική επεξεργασία. Στη δεύτερη διδασκαλία, ο σχεδιασμός βασίστηκε στις αρχές της διερευνητικής και πειραματικής μάθησης και υλοποιήθηκε με πειράματα, καταγίγισμο ιδεών και καθοδηγούμενη ανακάλυψη. Οι μαθητές/τριες ανέλαβαν ρόλους εντός της ομάδας (παρατηρητής, καταγραφέας, παρουσιαστής), γεγονός που προήγαγε την υπευθυνότητα και τη συνεργασία. Η αξιοποίηση πειραμάτων (έλξη με επαφή και από απόσταση, έλεγχος υλικών) προήγαγε τη γνωστική σύγκρουση και οδήγησε τους/τις μαθητές/τριες στη σταδιακή οικοδόμηση της επιστημονικής γνώσης μέσα από υποθέσεις, παρατήρηση και συμπεράσματα και όχι μέσω παθητικής μετάδοσης πληροφορίας. Οι μαθητές/τριες ασκήθηκαν σε δεξιότητες κριτικής σκέψης και επιστημονικού γραμματισμού μέσα από πλούσιο εποπτικό υλικό ενισχύοντας τον πολυτροπικό χαρακτήρα της μάθησης. Παιδαγωγικό κλίμα μάθησης και διαχείριση της τάξης: Το παιδαγωγικό κλίμα που διαμορφώθηκε και στις δύο διδασκαλίες χαρακτηρίστηκε από ασφάλεια, αποδοχή, σεβασμό και ενεργή συμμετοχή. Στην πρώτη διδασκαλία, η θεματική της ενσυναίσθησης και της διαφορετικότητας καλλιεργήθηκε, όχι μόνο γνωστικά, αλλά κυρίως βιωματικά και συναισθηματικά. Οι μαθητές/τριες συμμετείχαν χωρίς φόβο αποτυχίας, ενώ η παρουσία της εκπαιδευτικού παράλληλης στήριξης και η συνεργασία με την εκπαιδευτικό της τάξης ενίσχυσαν την ένταξη και την ισότιμη συμμετοχή όλων. Η διαχείριση πιθανών δυσκολιών (π.χ. μη ολοκλήρωση του παιχνιδιού εντός χρόνου) αντιμετωπίστηκε με παιδαγωγική ευελιξία. Στην πρώτη διδασκαλία, η ευκρινής διατύπωση στόχων (προβολή σε power point), η σαφής οριοθέτηση ρόλων εντός της ομάδας, οι ρητοί κανόνες και η συνεχής καθοδήγηση που συνδυάστηκε με τα περιθώρια αυτενέργειας των παιδιών συνέβαλαν στην ομαλή διεξαγωγή των πειραμάτων και στην πρόληψη εντάσεων. Η εκπαιδευτικός διατήρησε σταθερό έλεγχο της τάξης με ήρεμο, αποφασιστικό τρόπο, αξιοποιώντας θετικές πρακτικές πειθαρχίας. Η ενεργή εμπλοκή όλων των μαθητών/τριών, συμπεριλαμβανομένων όσων έχουν μαθησιακές ή συμπεριφορικές δυσκολίες, ενίσχυσε το θετικό μαθησιακό κλίμα και την αυτοπεποίθησή τους. Η εκπαιδευτικός διαχειρίστηκε αποτελεσματικά τον χρόνο και τις μεταβάσεις μεταξύ των δραστηριοτήτων, διατηρώντας υψηλό βαθμό εμπλοκής όλων των μαθητών/τριών. Στη δεύτερη διδασκαλία, το μαθησιακό περιβάλλον χαρακτηρίστηκε από συνεργασία, ενθουσιασμό και ενεργή συμμετοχή. Το κλίμα της τάξης υπήρξε υποστηρικτικό και ενθαρρυντικό. Η εκπαιδευτικός καθοδήγησε τις ομάδες με σαφείς οδηγίες, διασφαλίζοντας την τήρηση κανόνων ασφάλειας και την ισότιμη συμμετοχή των μαθητών/τριών. Η διαχείριση της τάξης υπήρξε αποτελεσματική, με ομαλή ροή μεταξύ θεωρίας, πειραματισμού και αναστοχασμού. Η εκπαιδευτικός δημιούργησε συνθήκες συνεργασίας και αλληλοσεβασμού, ενισχύοντας το αίσθημα ευθύνης μέσα στις ομάδες. Διαχειρίστηκε με επάρκεια τις μεταβάσεις ανάμεσα σε φάσεις του μαθήματος (θεωρία – πείραμα – συμπεράσματα). Οι μαθητές/τριες επέδειξαν έντονο ενδιαφέρον και συμμετοχή καθ' όλη τη διάρκεια του μαθήματος. Αισθάνθηκαν ασφαλείς να εκφράσουν τις σκέψεις τους, ακόμα και όταν αυτές ενείχαν σφάλματα, γεγονός που ενίσχυσε τη μαθησιακή διάθεση. Η συνεργασία με την εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης συνέβαλε ουσιαστικά στη δημιουργία κλίματος συμπερίληψης και ενεργής συμμετοχής, σύμφωνα με τις αρχές της διαφοροποιημένης διδασκαλίας. Αναστοχασμός της διδασκαλίας – Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού: Μετά το πέρας των διδασκαλιών, η εκπαιδευτικός προέβη σε σαφή αναστοχασμό επί των επιμέρους φάσεων των μαθημάτων. Επέδειξε ικανότητα αυτοαξιολόγησης και αντίληψης της διδακτικής πράξης, αναγνωρίζοντας ότι ο αναστοχασμός αποτελεί δομικό στοιχείο της μαθησιακής διαδικασίας. Τεκμηρίωσε τη συνειδητή επιλογή των διδακτικών εργαλείων, καθώς και την κατανόηση των γνωστικών δυσκολιών των μαθητών/τριών, επιδεικνύοντας διάθεση επαγγελματικής εξέλιξης και βελτίωση της μαθησιακής διαδικασίας. Στην πρώτη διδασκαλία, ο αναστοχασμός για την πορεία της διδασκαλίας υλοποιήθηκε μέσω φύλλων εργασίας, ψηφιακών εργαλείων, συζήτησης συναισθημάτων, γραπτής εργασίας στο σπίτι και μεταγνωστικών δραστηριοτήτων (βίντεο, τραγούδι στη νοηματική). Η εκπαιδευτικός έλαβε υπόψη το γνωστικό υπόβαθρο του μαθητικού δυναμικού, επέδειξε επίγνωση των ορίων της δραστηριότητας και αναγνώρισε τη σημασία της συνέχειας και της εμβάθυνσης. Στη δεύτερη διδασκαλία, η αυτοαξιολόγηση των μαθητών/τριών μέσω ερωτηματολογίων και η δημιουργία ερωτήσεων από τους/τις ίδιους/ες τους/τις μαθητές/τριες για επόμενο κομμάτι αποτέλεσαν μια κουλτούρα αναστοχαστικής μάθησης. Παράλληλα, η εκπαιδευτικός αξιολόγησε την αποτελεσματικότητα των μεθόδων της μέσα από τη συμμετοχή, τα πειραματικά αποτελέσματα και τις απαντήσεις των μαθητών/τριών. Κατά τον αναστοχασμό, η εκπαιδευτικός αναγνώρισε τα δυνατά σημεία της διδασκαλίας, όπως η αυξημένη συμμετοχή και η ενεργή εμπλοκή των μαθητών/τριών, το έντονα δημιουργικό κλίμα της τάξης, καθώς και περιοχές βελτίωσης, όπως η ανάγκη καλύτερης οριοθέτησης χρόνου στην πειραματική διαδικασία. Λαμβάνοντας υπόψη: • τις αναφερόμενες παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης (Πεδίο Α1), • την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης στον ηλεκτρονικό ατομικό φάκελο της εκπαιδευτικού, • τη μακρόχρονη και πολυσχιδή υπηρεσιακή θητεία της (28 χρόνια), σε ποικίλες δομές της εκπαίδευσης (πτυχίο Σχολής Ανώτατης Εκπαίδευσης Στοκχόλμης-Σουηδία, ΝΕΛΕ, ΚΕΚ, υπεύθυνη γενικής τάξης, υποδιευθύντρια), • την οργάνωση και συμμετοχή πλήθους προγραμμάτων και δράσεων, τις συνεργασίες με άλλους φορείς (βράβευση e-twinning), • την παιδαγωγική αξιοποίηση της τεχνολογίας στη

διδασκαλία, • τις ακαδημαϊκές σπουδές της (ξένες γλώσσες-Αγγλικά και Σουηδικά, πιστοποίηση ΤΠΕ (B2), παιδαγωγική κατάρτιση-επιμορφώσεις, παρακολουθήσεις συνεδρίων, σεμιναρίων), • την ανάληψη ευθυνών (υποδιευθύντρια, ενδοσχολική συντονίστρια), καταλήγουμε ότι το εκπαιδευτικό της έργο είναι «εξαιρετικό» στην άσκηση της διδακτικής διαδικασίας. Η εκπαιδευτικός κ. Λαδοπούλου-Τζούφρα Ευτυχία επιδεικνύει υψηλό επίπεδο παιδαγωγικής επάρκειας, συστηματικό σχεδιασμό, σύγχρονες διδακτικές πρακτικές, ευαισθησία στη διαφορετικότητα και έντονη αναστοχαστική διάθεση. Η διδασκαλία χαρακτηρίστηκε από συνέπεια, δημιουργικότητα και ουσιαστική συμβολή στη γνωστική, κοινωνική και συναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών/τριών.